

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
จ.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาธน์สัมพันธ์ต่อคุณค่าแห่งตนของ
เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ

อังฉรา ภักดีพินิจ

12 3 เม.ย. 2546

163792

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

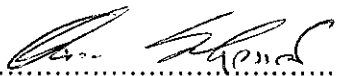
กันยายน 2545

ISBN 974-616-973-4

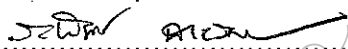
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์
ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ)

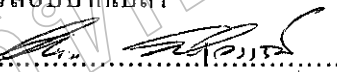
..... กรรมการ

(ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล)

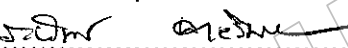
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

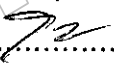
(ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ)

..... กรรมการ

(ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล)

..... กรรมการ

(นายแพทย์ อนุพงษ์ สุธรรมนิรันดร์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ 19 เดือน กันยายน พ.ศ. 2545

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาจาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2545

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและเอาใจใส่อย่างดียิ่งของ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนได้ให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ธีเมตตา วิ.จี.วิลล่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงษ์ วัฒนสุนทร และ นพ.อนุพงษ์ สุธรรมนิรันดร์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่านที่ได้กรุณาชี้แนะ ช่วยปรับแก้ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

งานวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากน้อง ๆ บ้านอุ่นรัก และโรงเรียนภคินีศรีชุมพาบาลทุกคน ขอขอบพระคุณ ชิสเตอร์หลุยส์ ชิสเตอร์เลนา และเจ้าหน้าที่ของภคินีศรีชุมพาบาล ผู้อำนวยการมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก รวมถึงเจ้าหน้าที่บ้านอุ่นรักทุกท่าน ที่กรุณาเอื้อเฟื้อความสะดวกและให้คำแนะนำในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่และให้ความสะดวกในการฝึกปฏิบัติโปรแกรมรศมีพลังแห่งตน ขอขอบคุณน้อง ๆ เยาวชนหญิงที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ หลวงลุง และกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอบคุณน้องสาวทั้งสอง ที่ให้ความห่วงใย เป็นกำลังใจ และสนับสนุนด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณคุณพวงทอง อินใจ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่มีส่วนทำให้วิจัยเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณ พันโท ธรรมบุญ ภัคดีพินิจ ที่ให้ความรักและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

คุณประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาครั้งนี้ ขอถวายเป็นพุทธานุชา และบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อังฉรา ภัคดีพินิจ

43910807 : สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ : คุณค่าแห่งตน / ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส / เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ

อัจฉรา ภักดีพินิจ : ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ (THE EFFECTS OF NEURO-LINGUISTIC PROGRAMMING ON SELF-ESTEEM OF SEXUALLY ABUSED CHILDREN)

อาจารย์ที่ปรึกษา: อนงค์ วิเศษสุวรรณ, Ed.D., ระพีพันธ์ ฉายวิมล, ค.ด., ไพรัตน์ วงษ์นาม, ค.ด., 149 หน้า. ISBN 974-616-973-4

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กหญิงที่ถูกทารุณกรรมทางเพศ อายุ 13-18 ปี ในบ้านอุปถัมภ์ ของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และโรงเรียน ภคินีศรีธรรมพานิชที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 10 คน สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้การทดลองคือ โปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส โดยใช้เทคนิคคีร์คัมปลิงแห่งตน และแบบสำรวจคุณค่าแห่งตนของคูเปอร์สมิธ โดยทำการทดลองทั้งสิ้น 2 ครั้ง ๆ ละ 40-60 นาที คัดคน การทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มทดลองมีคะแนนคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

43910807 : MAJOR : COUNSELING PSYCHOLOGY ; M.S.

(COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORD : SELF-ESTEEM / NEURO-LINGUISTIC PROGRAMMING / SEXUALLY
ABUSED CHILDREN

ACHARA PAKDEEPINID : THE EFFECTS OF NEURO-LINGUISTIC
PROGRAMMING ON SELF-ESTEEM OF SEXUALLY ABUSED CHILDREN.

THESIS ADVISORS : ANONG WISESSUWAN, Ed.D., RAPIN CHAYVIMOL, Ph.D.,
PAIRAT WONGNAM, Ph.D., 149 P. ISBN 974-616-973-4

The purpose of this research was to study the effects of Neuro-Linguistic Programming on self-esteem of sexually abused children. The sample was 10 sexually abused children, aged 13-18, from the Center for the Protection of Children's Rights Foundation and Pakineeseechumpabarn School, who had the qualification according to the criteria and were willing to join the programs. The sample was randomly assigned into the experimental group and the control group with five members each. The instruments were the Personal Power Radiator of NLP technique Program and the Coopersmith Self-Esteem Inventory. The interventions were administered individually in the experimental group for two sessions. Each session was forty to sixty minutes long. The data collection procedure was divided into three phases : the pretest, the posttest and the follow up. The data was analyzed by repeated measure analysis of variance : one between-subjects and one within-subjects and testing difference among mean by the Newman-Keul's test of multiple-comparison procedures.

The result revealed that the interaction between the methods and the duration of the experiment were found to be statistically significant at .05 level. Participants in the experimental group had high self-esteem than the control group in the posttest but there was no statistically significant difference. In the follow up, it was found that there was a statistically significance at .05 level. The experimental group demonstrated significantly higher at .05 level on self-esteem score in both the posttest and the follow up than they did in the pretest.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
คุณค่าแห่งตน.....	10
การทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก.....	22
บ้านอุ่นรักของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และ โรงเรียนภคินีศรีชุมพาบาล.....	34
ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเทคนิคมีพลังแห่งตน.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	77

บทที่

หน้า

การดำเนินการทดลอง.....	79
วิธีดำเนินการทดลอง.....	79
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
สัญลักษณ์ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	96
อภิปรายผล.....	96
ข้อเสนอแนะ.....	105
บรรณานุกรม.....	108
ภาคผนวก.....	117
ภาคผนวก ก.....	118
ภาคผนวก ข.....	132
ภาคผนวก ค.....	147
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	149

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง.....	79
2	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	81
3	คะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะ ติดตามผลของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วยเทคนิคครีสมิ พลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุม.....	83
4	แสดงคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูก ทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วยเทคนิคครีสมิพลังแห่งตนตามทฤษฎี โปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	84
5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ระหว่างวิธีการ ทดลองกับระยะของการทดลอง.....	87
6	ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	89
7	ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	90
8	ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล.....	91
9	ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มที่ได้รับ การให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคครีสมิพลังแห่งตน....	92
10	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนเป็นรายคู่ของเด็กที่ถูกทารุณกรรม ทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วยเทคนิคครีสมิพลังแห่งตน ตามทฤษฎีโปรแกรม ภาษาประสาทสัมผัสในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะ ติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls method).....	93
11	ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มที่ไม่ได้ รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคครีสมิพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาท สัมผัส.....	94

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	9
2 การเปลี่ยนแปลงวงจรความเชื่อในมนุษย์.....	42
3 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคคีมีพลังแห่งตนกับคุณค่าแห่งตน.....	75
4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วยเทคนิคคีมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง...	85
5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตน ระยะต่าง ๆ ของการทดลองในกลุ่มของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศที่ได้รับการรักษาด้วยเทคนิคคีมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และกลุ่มควบคุม.....	86
6 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยคุณค่าแห่งตนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วยเทคนิคคีมีพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมกับระยะของการทดลอง.....	88